

ساخت اثری در باره سینمای کاهانی

مستند «قیچی برگردون» با نگاهی به سینمای عبدالرضا کاهانی سینماگر مشه‌دی به‌زودی آماده‌نمایش می‌شود. عبدالرضا کاهانی جزومعدود کارگردانان سینمای ایران است که در کارنامه کاری‌اش تجربه فیلم‌سازی در مناطق مختلف دنیا را دارد. او که بعد از توقیف پی‌درپی فیلم‌هایش مجبور به ترک ایران شد، برای اولین بار از ناگفته‌های فیلم‌سازی و تأثیر سانسور بر سینمای ایران می‌گوید.با اعلام خبرگزاری صبا، مستند «قیچی برگردون» به کارگردانی امین پوربرقی در پاییز سال ۲۰۲۰ در شهر تورنتوی کانادا کلید خورده است و هم‌اکنون مراحل پایانی تولید خود را سپری می‌کند.مراحل پست پروداکشن این مستند هم‌زمان در کشورهای ایران و اتریش در حال انجام است و پیش‌بینی می‌شود که به‌زودی آماده‌نمایش شود.

«آقای سانسور» در اکران آنلاین میلیاردی شد

فروش فیلم سینمایی «آقای سانسور» در اکران آنلاین از یک میلیارد تومان عبور کرد. به گزارش مشاور رسانه‌ای پروژه، فیلم سینمایی «آقای سانسور» ساخته علی جبارزاده که با شیوع ویروس کرونا و تعطیلی سالن‌های سینما این روزها اکرانش به صورت آنلاین ادامه دارد، به فروشی بیش از یک میلیارد تومان رسیده است. این فیلم در اکران عمومی سینماها نیز حدود یک میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان فروخت. به گفته غلامرضا گمرکی تهیه‌کننده این پروژه، اکران آنلاین «آقای سانسور» هفته آینده به پایان می‌رسد تا این فیلم در مجموع نمایش سالن‌های سینما و اکران آنلاین با فروشی حدود سه‌میلیارد تومان به کار خود پایان دهد. محمدرضا فروتن، بهرام افشاری، بهاره رهنما، بهنوش بختیاری، امید روحانی، محمود پاک‌نیت، علی مثنوی، گیتی قاسمی، امیر کرلایی‌زاده، صحرا اسداللهی، امیراشکان مثنوی، شاهین باباپور، علی ضیایی، حسن نوری، بابک برزویه و زنده‌یاد علی برقی، همراه با هنرمند خردسال آریانا مثنوی، بازیگران این فیلم کم‌دی هستند.

فیلم‌برداری «تفریق» متوقف شد

ادامه‌تولید «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی با قرمز شدن وضعیت کرونا متوقف شد. به گزارش روابط عمومی پروژه، با گذشت یک ماه از فیلم‌برداری فیلم «تفریق» به کارگردانی مانی حقیقی و تهیه‌کنندگی مجید مطهری با توجه به گسترش شیوع کرونا در شهر تهران و اعلام سازمان سینمایی مبنی بر لزوم توقف تولیدات سینمایی در شهرهای قرمز، فیلم‌برداری این فیلم متوقف شد. فیلم‌برداری «تفریق» با بازی نوید محمدزاده و ترانه علیدوستی از اسفند سال گذشته آغاز شد و بعد از پایان وضعیت قرمز کرونا در تهران پیگیری می‌شود. این فیلم نخستین همکاری نوید محمدزاده و ترانه علیدوستی محسوب می‌شود.

سریال‌های رضافی مشخص شدند

چهار سریال به مناسبت شروع ماه مبارک رمضان پخش خود را از شبکه‌های تلویزیونی آغاز خواهند کرد که اولین سریال ساعت ۲۰:۴۵ دقیقه آغاز می‌شود و آخرین سریال هم حدود ساعت ۲۳ روی آنتن خواهد رفت. به گزارش ایسنا، سریال‌های «احضار»، «بچه مهندس»، «یاور» و «رعد و برق» به ترتیب از شبکه‌های یک، دو، سه و پنج سیما به روی آنتن می‌روند.

● شبکه سه - «یاور»

سریال «یاور» به کارگردانی سعید سلطانی از روز چهارشنبه ۲۵ فروردین، هم‌زمان با شروع ماه رمضان هر شب ساعت ۲۰:۴۵ از شبکه سه سیما پخش می‌شود. این سریال ۳۰ قسمتی، اجتماعی است که در بعضی قسمت‌ها، ژانر معمایی و تم جوانمردی دارد. داریوش ارجمند، امید علیمردانی، ارسلان قاسمی، محمد حاتمی، زهر سיעدی، شبنم فرشادجو، فقیهه سلطانی، مهوش افشارزاده و اسماعیل محرابی در این سریال ایفای نقش می‌کنند.

● شبکه دو - «بچه‌مهندس۴»

سریال «بچه‌مهندس ۴» که در گروه فیلم و سریال شبکه دو تهیه شده است، ۳ فصل پیشین خود را در این ماه ادامه می‌دهد. این سریال هر شب ساعت ۲۱:۳۰ از شبکه دو سیما پخش می‌شود. این سریال که درامی اجتماعی دارد به تهیه‌کنندگی سعید سعدی، کارگردانی احمد کازوی و نگارش حسن وارسته، امیر شاداب و احسان فکاروانه آنتن خواهد شد.

قسه «بچه‌مهندس» متأثر از فضای جامعه امروز بوده و بسیاری از اتفاقات تلخ و شیرین این سال‌ها در آن گنجانده شده است. ثریا قاسمی، فرهاد قائمیان، محمدرضا رهبری، مهشید جوادى، سیما خضرابادی بازیگران فصل چهارم این سریال را تشکیل می‌دهند.

● شبکه یک؛ احضار

مجموعه تلویزیونی «احضار» به کارگردانی علیرضا افخمی و تهیه‌کنندگی محمودرضا تخشید، شب‌های ماه مبارک رمضان ساعت ۲۲:۱۵ از شبکه یک سیما پخش می‌شود. در این مجموعه آرش مجیدی، رضا توکلی، نسرين نکیسا، نازنین هاشمی، افسانه چهره‌آزاد، علی دهکردی و صالح میرزاآقایی ایفای نقش می‌کنند.

علیرضا افخمی پیش‌تر مجموعه‌های تلویزیونی «تب‌سرد»، «او یک فرشته بود»، «پنجمین خورشید» و «پنج کیلومتر تا بهشت» را در پرورده کاری خود به ثبت رسانده است.

سریال «رعدوبرق» که بهروز افخمی آن را کارگردانی کرده و روایتی از مناطق سیل زده‌ای است که نوروز سال گذشته درگیر آسیب شدند از دیگر برنامه‌های تلویزیون ویژه ماه مبارک رمضان است. این سریال که از مدت‌ها پیش در حال تولید است حدود ساعت ۲۳ از شبکه۵ پخش می‌شود.

لیلا کوچک‌زاده

L.kouchakzadeh@shahraranews.ir

بیشتر از یک سال است عکس‌هایی با موضوع کرونا در نشریات و خبرگزاری‌ها و فضای مجازی منتشر می‌شود که نقش مهمی در اطلاع‌رسانی و آگاهی بخشی از این بیماری همه گیر داشته است. چه عکس‌های تلخ از بیماران بستری، پرستاران خسته، اموات و خانواده‌های دل‌شکسته و سکوت شهر

و چه عکس‌هایی امیدبخش از جریان زندگی زیر ماسک‌ها. اما این دوران برای هر کدام از عکاسان خبری به‌عنوان خط مقدم‌های حضور در فضا‌های کرونایی، با امید و بیم‌های بسیار وبه گونه خاصی گذشته‌است. با همین موضوع به سراغ چندتن از عکاسان خبری مشهد رفته‌ایم تا روایت و نگاه آن‌ها را از ثبت روزهای بحرانی مشهد در سالی که گذشت، بدانیم.

● عکاسی از فضاهایی که احتمال شیوع در آن بالا بود

«نمی‌دانستیم چه خبر است. » محسن اسماعیل زاده، عکاس خبرگزاری ایسنا می‌گوید: اوایل شیوع ویروس کرونا، ترس ناشناخته‌ای از این بیماری در تمام ایران و بین مردم وجود داشت و رسانه‌ها هم از همان ابتدا نظرشان بر احتیاط بود و اینکه بی‌محابا وارد فضا‌های درگیر کرونا مانند بیمارستان‌ها نشویم. تصمیم بر این شد که از رویارویی مردم در شرایط مختلف با این بیماری همه‌گیر عکاسی کنیم. مانند موضوع ماسک و دستکش‌هایی که مردم روی زمین‌ها می‌کردند، ماجرای قرنطینه مغازه‌ها و فروشگاه‌ها و سوکت شهر. در ادامه به فضا‌هایی پرداختیم که احتمال شیوع کرونا در آن زیاد بود. او در این باره از بازار فروش پرنده‌ها نام می‌برد و می‌گوید: بعد از انتشار عکس‌های خبرگزاری‌ما از این فضا، پرنده‌فروشان را به فضای دیگری در کنار جاده منتقل کردند که متأسفانه آنجا با خطر تصادف روبه‌رو شده بودند. به گفته اسماعیل زاده با افزایش اطلاعات

نگاه و نظر عکاسان خبری مشهد از ثبت عکس در روزهای کرونایی

تاب زندگی در قاب کرونا

درباره بیماری کرونا، در فضا‌هایی مثل آزمایشگاه‌های تشخیص ویروس نیز حاضر می‌شوند و بخشی از عکس‌ها به ثبت حضور مردم در این مکان‌ها می‌گذرد. اما او بر این نظر است که در شرایط فعلی و با قرمز شدن دوباره مشهد، عکس‌هایی از حضور آزادانه مردم که انگار به نوعی خودایمنی کاذب در برابر کرونا رسیده‌اند، در فضا‌های عمومی می‌تواند سوز‌های انتقادی عکاسی باشد و به آگاهی بخشی بر این موضوع اهمیت داشته باشد.

● روایت عکاسی از غسل‌خانه

اما مصطفی عباسی، عکاس روزنامه شهرآرا، به یک روایت کرونایی در عکاسی خود در یک سال گذشته می‌رسد. روایتی که با عکاسی از بخش بیماران کرونایی بیمارستان قائم(ع) شروع می‌شود. سپس به غسل‌خانه آرامستان بهشت رضوان می‌رسد و بعد هم از مراسم تدفین در آرامستان بهشت رضا و البته سرانجام این کروناست که او را زمین گیر می‌کند. او درباره آن روزها می‌گوید: بعد از حضور و عکاسی در بیمارستان قائم(عج)، ۱۸ روز خود را قرنطینه کردم. بعد هم ماجرای غسل‌خانه پیش آمد که با پیگیری‌های زیاد و نامه نگاری توانستم به همراه طلبه‌های جهادی به غسل‌خانه بهشت رضوان در جاده کلات بروم. او می‌گوید: شب قبل از رفتن خیلی نگرانی داشتم. البته بیشتر برای خانواده‌ام نگرانی بودم که می‌داد آن‌ها را درگیر کرونا کنم. برای همین یک دست لباس اضافی هم با خودم بردم و پس از عکاسی از غسل‌خانه تمام لباس‌های تنم را که زیر گان پوشیده بودم، دور انداختم.

عباسی درباره عکاسی از فضای غسل‌خانه این‌طور تعریف می‌کند: اول مشغول ثبت تصویر از اموات کرونایی شدم تا اینکه نظرم به طلبه‌های جهادی که داوطلبانه برای شست و شوی اموات آمده بودند و بیشترشان جوان بودند، جلب شد. یادم است، طلبه جوانی بود به من گفت برای چه آمدی و عکاسی می‌کنی و من هم دقیقاً به او همین حرف را زدم که تو چرا قبول کردی و در این شرایط آمده‌ای.

عباسی از عکاسی در آرامستان بهشت‌رضا نیز می‌گوید: غربت اصلی را در این فضا احساس کردم. هوا ابری بود و نم باران هم برای عکاسی به من کمک می‌کرد. نور هم

خیلی خوب بود. اما غربت خانواده‌هایی که بیشتر از ۵ نفر اجازه حضور در آن فضا را نداشتند، فراموش نمی‌کنم. تابوت را نیروهای بهشت رضا بلند می‌کردند. نماز راهم آن‌ها می‌خواندند و خانواده‌ها فقط از راه دور، اجازه تماشای تدفین عزیزانشان را داشتند و اشک می‌ریختند.

● اولین عکاس در بخش بیماران کرونایی

وحید بیات، دبیر عکس روزنامه قدس، اولین عکاسی است که با خطر ناشناخته ویروس روبه‌رو می‌شود و برای عکاسی به بیمارستان شریعتی مشهد، اولین

مدیر مسئول مؤسسه مطبوعاتی رسانه گستر نخست که ت‌ز دکترای او درباره «طراحی الگوی مدیریت بحران در رسانه» است، نیز می‌گوید باید فضای فعلی جامعه را به سمت امید و آرامش سوق داد و با انتشار دائمی اخبار مرگ و میر که موجی از نابودی به دنبال دارد، مخالف است: آن قدر بین مردم ترس ایجاد شده که همه از مرگ و امور منفی حرف می‌زنند. رسانه‌ها باید

یاد می‌برند که برخی از فیلم‌سازان باسابقه کشورمان، با وجود پر کار بودن، بیش از یک دهه است که حتی یک فیلم متوسط هم نساخته‌اند. گروه دیگر، اما بر این باورند که وظیفه نقد ایجاب می‌کند فیلم‌های ضعیف را بگویم و

خط قرمزها را نشان دهند و آگاهی بخش باشند اما باید آستانه صبر و تحمل مردم را نیز در نظر بگیرند و امید هم بدهند. در واقع ترس‌هایی را که به وجود می‌آید، باید مدیریت کرد. به گفته خسروشاهی در بحث سواد رسانه‌ای باید برای جنگ نرم، مدیریت بحران و مدیریت افکار عمومی آماده بود. خسروشاهی در انتشار اخبار، قدرت عکس‌ها را بیشتر از نوشتار می‌داند و در

درباره حال و روز ناامیدکننده «خون شد» به کارگردانی مسعود کیمیایی

انتظاری که برآورده نشد

سازندگان این قبیل آثار را از دم تیغ انتقاد بگذرانیم؛ حتی اگر خالق «فیصر» باشند. با این حال، اعتدال حکم می‌کند که آثار یک فیلم ساز را، در مقام نقد، تک به تک بررسی کنیم و همان‌طور که شاهکارهای یک هنرمند را می‌ستاییم، ضعف‌های اثرش

هنرمندان پیشکسوت را نگه داریم و به پاس یک عمر تلاش پیاپی و خلق آثار ماندگار، لحمان را در مورد این افراد تعدیل کنیم. محافظه‌کاران معمولاً از جمله تکراری «حتی بهترین فیلم‌سازها هم فیلم بد دارند» برای تثبیت مواضع خود استفاده می‌کنند و از

جلب رضایت هواداران دواآتش خودشان هم بر نمی‌آیند.

اهالی سینما در برخورد با چنین آثاری از این فیلم‌سازان شهیر، معمولاً به دو گروه محافظه کار و منتقد تقسیم می‌شوند. گروه اول معتقدند باید حرمت سابقه این

عکس: صادق ذیاج

عکس: مصطفی عباسی

عکس: وحید بیات